

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. [jméno] [příjmení] a soudkyň Mgr. Mileny Filingerové a Mgr. Šárky Hájkové ve věci

žalobce: CORSON Solution a.s., IČO: 02772124
sídlem Revoluční 1082/8, Nové Město, 110 00 Praha 1
zastoupen advokátem JUDr. [jméno] [příjmení]
sídlem Štefánikova 203/23, 150 00 Praha 5

proti

žalovaným: 1) Ing. [jméno] [příjmení], narozen [datum]
bytem [adresa], [PSČ] [obec a číslo]
zastoupen advokátem JUDr. Ing. [jméno] [příjmení]
sídlem Sechterova 1509/15, 148 00 Praha
2) Auto Šaldova a.s., IČO: 09104763
sídlem Šaldova 278/36, Karlín, 186 00 Praha 8
zastoupen advokátem JUDr. [jméno] [příjmení], Ph.D.
sídlem Na Perštýně 362/2, 110 00 Praha 1

o určení neplatnosti převodu akcií, splnění povinnosti převést akcie a zaplacení částky 28 853 000 Kč, o návrhu na nařízení předběžného opatření, o odvolání žalované č. 2 a společnosti M 3000 a. s. proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 6. 2026, č. j. 73 Cm 1/2022-210,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se ve výrocích I., II., III. a IV. mění tak, že návrh žalobce na nařízení předběžného opatření ze dne 20. 5. 2026 se zamítá.
- II. Odvolání žalované č. 2 proti výročkům II., III. a IV. usnesení soudu prvního stupně se odmítá.

Odůvodnění:

1. Citovaným usnesením soud prvního stupně nařídil předběžné opatření, kterým uložil jednak žalované č. 2, aby nenakládala se žádnou ze 126 kusů zaknihovaných kmenových akcií na jméno, každé o jmenovité hodnotě 1 000 000 Kč, emitovaných společností M 3000, a. s., IČO: 250 84 526, se sídlem Praha 8, Karlín, Šaldova 278/36, PSČ: 186 00, ISIN: CZ0009002804 (dále jen, „Akcie“), a s veškerými samostatně převoditelnými právy s těmito akciemi spojenými, a zdržela se zřízení zatížení jakékoli z těchto akcií ve prospěch třetích osob (výrok I.), jednak společnosti M 3000 a.s. (dále jen, „Společnost“), aby nenakládala s nemovitostmi (ve výroku blíže specifikovanými) v katastrálním území Karlín, obec Praha, zapsanými na listu vlastnictví č. 503 vedeném Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu a zdržela se zřízení jakéhokoliv zatížení nemovitostí právy třetích osob (výrok II.), aby nenakládala se svým majetkem nad rámec obvyklý běžnému hospodaření (výrok III.) a aby nevyplácela žalované č. 2 podíl na zisku, ani na jiných vlastních zdrojích, ani zálohu na podíl na zisku (výrok IV.) a žalobci uložil povinnost zaplatit státu soudní poplatek ve výši 1 000 Kč (výrok V.).

2. V odůvodnění uvedl, že soud rozhodoval o návrhu žalobce na nařízení předběžného opatření v řízení, jehož předmětem je určení neplatnosti převodu 126 Akcií, uložení povinnosti převést Akcie na žalobce oproti zaplacení částky 28 853 000 Kč. Návrhem se žalobce domáhal nařízení předběžného opatření shora popsaného, jehož účelem je zabránit dalším dispozicím s Akciemi a vyvážení majetku Společnosti, která sice není účastníkem řízení, ale žaloba na určení se vztahuje ke všem jejím Akciím. Jistota byla složena. Soud postupoval podle § 102 a § 76 odst. 2 o. s. ř. a připomněl, že při posuzování návrhu na nařízení předběžného opatření se neprovádí dokazování. Zkoumá se, zda je nárok žalobce alespoň osvědčen a zda existuje potřeba zatímní úpravy poměrů, aby nebyl zmařen účel probíhajícího řízení. Uzavřel, že žalobce osvědčil, že mezi ním a žalovaným č. 1 byla dne 19. 12. 2017 uzavřena smlouva, kterou se žalovaný č. 1 zavázal převést na žalobce Akcie. Hospodářský smysl smlouvy spočíval v nabytí nemovitostí Společnosti a její začlenění coby autorizovaného oprávněného a prodejce vozidel Mercedes-Benz do podnikatelské struktury žalobce. Uvedené dokládá žalobce ještě výpisem z katastru nemovitostí a dealerskými smlouvami, které tvoří přílohu č. 8 smlouvy. Soud má za osvědčené, že podmínky pro převod akcií byly splněny vyjma úhrady druhé složky kupní ceny, kterou je žalobce připraven splnit současně s převodem Akcií. Žalobcem uplatněný nárok se jeví jako pravděpodobný. Soud má dále za osvědčené, že převod Akcií žalovaným č. 1 na žalovanou č. 2 na základě smlouvy ze dne 20. 10. 2021 je zpochybněn pro nedostatek dobré víry žalované č. 2. Žalobce tvrdí, že žalovaná č. 2 o existenci smlouvy z roku 2017 věděla a dokládá to notářským zápisem sp. zn. NZ 34/ 2026. Tvzení žalovaného č. 1 o odstoupení od smlouvy z roku 2017 bylo vyvráceno. Osvědčena je i potřeba bezodkladné a zatímní úpravy poměrů účastníků a osob, jimž mají být předběžným opatřením uloženy povinnosti. Žalovaná č. 2 jako sporný akcionář rozhodla o výplatě zisku Společnosti a o převodu závodu. Žalovaná č. 2 (zapsaná jako jediný akcionář Společnosti) v roce 2024 rozhodla v působnosti valné hromady o výplatě dividendy ve výši 908 012,71 Kč na jednu akcii. Výplata zisku představuje zásah, který může mít dopad na majetkovou hodnotu Společnosti a tím i na faktickou hodnotu Akcií, jejichž převodu se žalobce domáhá. Bylo osvědčeno, že Společnost převedla svůj obchodní závod na společnost SP 3000, s.r.o., a to smlouvou ze dne 28. 6. 2024. Za zjištěného stavu je osvědčena nejen existence práva, jehož ochrany se žalobce domáhá, ale i konkrétní bezprostřední ohrožení účelu řízení. Pokud by žalovaná č. 2 mohla nadále volně disponovat Akciemi a pokud by Společnost mohla nakládat s nemovitostmi a majetkem nad rámec běžného hospodaření a vyplácet žalované č. 2 podíl na zisku či jiných vlastních zdrojích, hrozilo by další snižování majetkové podstaty společnosti a znehodnocení předmětu sporu. Je proto třeba, aby soud zatímně upravil poměry účastníků tak, aby byl uložen zákaz nakládat s majetkem Společnosti do doby, než bude určeno, kdo je jejím jediným akcionářem. Obava z možnosti dispozice s majetkem se opírá o konkrétní provedené dispozice. Rozsah předběžného opatření je přiměřený, když neexistuje jiný prostředek, který by stejně účinně zajistil zachování účelu řízení. Proto soud návrhu na nařízení předběžného opatření vyhověl.

3. Žalovaná č. 2 napadla usnesení, konkrétně výroky I. až IV. včasným odvoláním, a navrhla jeho změnu tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření zamítá. Odvolání založila na tom, že nebyl osvědčen ani nárok samotný, ani prokázány skutečnosti odůvodňující naléhavou potřebu zatímní úpravy poměrů. Osvědčení nároku zakládá soud na zpochybnění dobré víry žalované č. 2 z hlediska přesvědčení, že byl žalovaný č. 1 ke dni uzavření smlouvy ze dne 20. 10. 2021 vlastníkem Akcií a že byl oprávněn s nimi disponovat. Dobrou víru žalované č. 2 zpochybnil žalovaný č. 1 až po čtyřech letech od zahájení řízení. JUDr. [příjmení] se na jménem žalované č. 2 na přípravě a uzavírání smlouvy z roku 2021 nepodílela, žalovanou č. 2 jako advokátka nezastupovala. V souladu se smlouvou ze dne 20. 10. 2021 došlo k úhradě pohledávek vůči společnosti Fisolta finance s. r. o. (věřitele skupiny kolem žalovaného č. 1) zápočtem, přičemž JUDr. [příjmení] zastupovala právě jmenovanou společnost. Z žádné listiny neplyne, že by s JUDr. [příjmení] bylo jednáno jako s osobou jednající za žalovanou č. 2, která nebyla před uzavřením smlouvy informována o tom, že žalovaný č. 1 uzavřel smlouvy o převodu akcií se

žalobcem již v roce 2017 Dobrá víra žalované č. 2 zpochybněna nebyla. Žalovaná č. 2 nevěděla o probíhajícím řízení, jednala při uzavírání smlouvy v dobré víře ve stav zapsaný v Centrálním depozitáři cenných papírů, kde byl jako vlastník zapsán žalovaný č. 1, a v ujištění a prohlášení obsažená ve smlouvě, týkající se vlastnického práva žalovaného č. 1. Kdyby teoreticky žalovaná č. 2 nebyla v dobré víře, nevysvětlil soud prvního stupně, jaký je vztah mezi nedostatkem dobré víry a neplatností právního jednání, a zda považuje smlouvu o převodu akcií za neplatnou a o jakou neplatnost se jedná. Nedostatek dobré víry není zákonným důvodem neplatnosti právního jednání (§ 588 o. z.). Pokud měl soud prvního stupně nárok za osvědčený pro rozpor s dobrými mravy, uvedené nesdělil a neumožnil žalované č. 2 se proti tomu bránit. Nebyla naplněna ani naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů. Nepostačuje tedy jakákoliv potřeba, ale jen potřeba naléhavá, směřující k zamezení aktuálně či bezprostředně hrozící vážné újmy. Závěr o potřebě založil soud prvního stupně na rozhodnutí o výplatě zisku Společnosti v roce 2024, založené do Sbírky listin dne 20. 8. 2024 a převodem obchodního závodu na společnost SP 3000 s. r. o. na základě smlouvy ze dne 28. 6. 2024. Jde o jednání, k nimž došlo před dvěma roky, kdy byly publikovány v obchodním rejstříku. Nemůže jít o bezprostředně hrozící újmu. Žalobce neosvědčil, že by žalovaná č. 2 hodlala nakládat s Akciemi či je zatížit ve prospěch třetích osob. Naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů není dána ani ve vztahu ke Společnosti, jejímž je žalovaná č. 2 jediným akcionářem. Žalobci v důsledku uvedeného jednání žádá újma nehrozí. Za převod obchodního závodu se Společnosti dostalo protiplnění ve výši určeného znaleckým posudkem. Neexistuje reálný podklad pro domněnky, že by Společnost hodlala zcizovat nemovitosti. Vyplacení podílu na zisku akcionářům je zákonem předvídaným krokem a současně zákon stanovuje omezení, kdy o vyplacení nemůže být rozhodnuto. Není důvod, aby zákonem předvídané právo bylo zakázáno realizovat. Dále se žalovaná č. 2 vyjádřila, že byla překročena mez uvedená v § 76 odst. 2 o. s. ř. pro ukládání povinnosti třetí osobě. Soud prvního stupně nijak neodůvodnil, že uložení povinnosti lze po třetí osobě spravedlivě žádat, přičemž odkázal, za jakých podmínek je možné takto postupovat. Při ukládání povinnosti třetí osobě došlo i k porušení principu proporcionality. Předběžné opatření je nepředvídatelné z hlediska dopadů do jejího fungování i do fungování Společnosti. Užití pojmu „nad rámec obvyklý běžnému hospodaření“ činí předběžné opatření materiálně nevykonatelné. Činnost Společnosti by byla paralyzována, neboť podnikatelská činnost je nepochybně spjata s majetkovými dispozicemi. Zakázané majetkové dispozice by musely být konkrétně vymezeny i kvůli smluvním a obchodním partnerům. Vzhledem k ceně, za jakou byly na základě smlouvy ze dne 20. 10. 2021 převáděny Akcie, se zákonná výše jistoty jeví jako zcela nedostačující a zanedbatelná ve vztahu ke škodě, která v důsledku předběžného opatření může žalované č. 2 vzniknout.

4. Usnesení, konkrétně výroky II. až IV., napadla včasným odvoláním i Společnost a navrhla jeho změnu tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření zamítá, případně stanovit rozsah předběžného opatření tak, aby nevedl k paralýze její činnosti. Vzhledem k tomu, že Společnost není účastníkem řízení, navrhuje, aby jí byla přiznána i náhrada nákladů jí vynaložených. V odůvodnění uvedla, že usnesení je nezákonné, protože byly porušeny podmínky, za nichž lze třetí osobě ukládat povinnosti předběžným opatřením. Nebyla prokázána ani naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů. Soud prvního stupně nezdůvodnil, proč lze po Společnosti spravedlivě požadovat, aby snášela omezení svých práv, přestože není účastníkem řízení. Tím, že soud prvního stupně argumentaci opomněl, zatížil řízení vadou, která neumožňuje vést kvalifikovanou polemiku. Poukázal na § 76 odst. 2 o. s. ř. s tím, že třetí osobě lze zakázat určité jednání tehdy, je-li to nezbytnou podmínkou pro realizaci povinnosti, která byla uložena účastníku řízení. Povinnost ukládaná třetí osobě má povahu součinnosti. V posuzované věci byla zakázána jednání, která s povinnostmi žalované č. 2 nijak nesouvisí. Nařízené předběžné opatření porušuje princip proporcionality, neboť Společnosti bylo zakázáno nakládat s majetkem s výjimkou obvyklého hospodaření. Takové omezení nemůže obstát. Nemůže obstát ani závěr o osvědčení nároku, neboť soud prvního stupně neuvedl konkrétní důvody, které jej k tomuto závěru vedly. Pouze odkázal na obsah listin, jejichž obsah není v usnesení reprodukován. Potřeba

zatímní úpravy poměrů není naléhavá, když je založena na dvou skutečnostech nastalých a zveřejněných v obchodním rejstříku v roce 2024. Ty nemohou založit jakoukoli aktuální hrozbu. Tvzení o hrozící újmě se pohybují v rovině hypotéz a spekulací. Žalobci v souvislosti s historickým jednáním Společnosti nevznikla a ani bezprostředně nehrozí jakákoliv újma. Usnesení je materiálně nevykonatelné z důvodu použitého pojmu, „nad rámec obvyklý běžnému hospodaření“. Uvedený pojen zakládá stav právní nejistoty. V důsledku předběžného opatření dochází k paralýze ekonomické činnosti. Účelem předběžného opatření nemůže být likvidace provozu obchodního závodu Společnosti, která není účastníkem řízení. Zásah do práv dopadá nejen na Společnost, ale i smluvní partnery. Pro případ, že odvolací soud nepřistoupí ke změně usnesení, navrhuje Společnost, aby žalobce byl vyzván ke složení doplatku jistoty. Akcie byly na základě smlouvy ze dne 20. 10. 2021 převáděny za kupní cenu 457 048 000 Kč a jistota ve výši 50 000 Kč neodpovídá ani promile hodnoty dotčeného majetkového substrátu. Jistota tak neplní kompenzační a ochranou funkci pro případ, že se předběžné opatření ukázalo jako neoprávněné nařízení. Minimální jistota, k jejímuž složení by měl soud prvního stupně žalobce vyzvat, je 1 000 000 Kč.

5. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací (§ 10 odst. 1 o. s. ř.) po zjištění, že odvolání bylo podáno proti nepravomocnému rozhodnutí soudu prvního stupně oprávněnou osobou (účastníkem řízení) v zákonné lhůtě (§ 204 odst. 1 o. s. ř.) a že jde o rozhodnutí, proti kterému je odvolání přípustné (§ 201, § 202 a contr. o. s. ř.), přezkoumal podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. usnesení soudu prvního stupně i řízení, které jeho vydání přecházelo, bez nařízení jednání, a dospěl k závěru, že odvolání Společnosti i odvolání žalované č. 2 (v rozsahu, v jakém byla osobou oprávněnou odvolání podat), jsou důvodná.

6. Žalovaná č. 2 podala odvolání do všech výroků usnesení soudu prvního stupně. Odvolací soud konstatuje, že podle platné právní úpravy jsou k podání odvolání subjektivně legitimováni především účastníci řízení, jimž nebylo rozhodnutím soudu prvního stupně plně vyhověno, případně jim byla tímto rozhodnutím způsobena určitá újma na jejich právech (§ 201 o. s. ř.). Právo podat odvolání je vázáno na to, že napadené rozhodnutí určitým způsobem negativně zasáhlo do práv či oprávněných zájmů odvolatele. V poměrech posuzované věci je však nutno konstatovat, že usnesení soudu prvního stupně, jímž byly uloženy povinnosti Společnosti, nemohlo mít na sféru práv žalované č. 2 žádný dopad. Napadeným usnesením, konkrétně výroky II., III. a IV., rozhodováno o povinnostech žalované č. 2 nebylo (jejích práv a oprávněných zájmů se tyto výroky usnesení nijak nedotýkají); bylo rozhodováno výhradně o povinnostech Společnosti.

7. Odvolací soud z tohoto důvodu odvolání žalované č. 2 v uvedeném rozsahu podle § 218 písm. b) o. s. ř. odmítl, neboť bylo podáno osobou neoprávněnou.

8. Podle § 102 odst. 1 o. s. ř. je-li třeba po zahájení řízení zatímně upravit poměry účastníků, nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření. Podle § 102 odst. 3 věta druhá o. s. ř. platí § 75c a § 76 o. s. ř. obdobně.

9. Podle § 75c odst. 1 o. s. ř. nepostupoval-li podle § 75a nebo podle § 75b odst. 2, předseda senátu nařídí usnesením předběžné opatření, jestliže bude prokázáno, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen, a jestliže budou alespoň osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením.

10. Podle § 76 odst. 1 písm. e) o. s. ř. předběžným opatřením může být účastníku uloženo, aby něco vykonal, něčeho se zdržel nebo něco snášel.

11. Podle § 76 odst. 2 o. s. ř. lze předběžným opatřením uložit povinnost někomu jinému než účastníku jen tehdy, lze-li to na něm spravedlivě žádat.

12. Předběžné opatření může soud nařídit za předpokladu, že a) je alespoň osvědčeno, že tu existuje určité právo, že toto právo je porušeno nebo ohroženo a že k jeho ochraně je třeba právě předběžného opatření, b) je prokázána naléhavá potřeba zatímní úpravy poměrů, a c) že je přiměřené. Splnění předpokladů je povinen prokázat, resp. osvědčit žalobce.

13. Jak již odvolací soud konstatoval v předchozím rozhodnutí ze dne 31. 3. 2022, č. j. 12 Cmo 63/2022-26, nárok, který je předmětem žaloby, žalobce osvědčil (smlouvou o úplatném převodu akcií ze dne 19. 12. 2019, uzavřenou mezi žalovaným č. 1 jako převodcem a žalobcem jako nabyvatelem). Předmětem smlouvy byl převod 100 % Akcií společnosti M 3000 a.s. na žalobce za sjednanou cenu za sjednaných podmínek. Jedinou akcionářkou byla ke dni rozhodnutí soudu prvního stupně žalovaná č. 2. První ze zmíněných předpokladů lze mít za splněný.

14. Odvolací soud se však neztotožnil s tím, že žalobce prokázal druhý z předpokladů pro nařízení předběžného opatření, kterým je existence potřeby zatímní úpravy poměrů. Potřeba zatímní úpravy poměrů přichází v úvahu tam, kde bez nařízení předběžného opatření by se postavení navrhovatele (žalobce) stalo nejistým nebo by se výrazně zhoršila jeho právní pozice. Současně je však třeba zkoumat, zda hrozí bezprostřední újma nebo nežádoucí následky, tj. zda je potřeba zásahu naléhavá. Jak uvádí komentářová literatura, důvodem pro nařízení předběžného opatření je zajištění okamžité, byť dočasné procesní ochrany, kterou by nebylo možné se zřetelem na bezprostředně hrozící újmu zajistit v potřebném čase obvyklým stanoveným způsobem (srov. David, L., Ištváněk, F., Javůrková, N., Kasíková, M., Lavický, P. a kol. Občanský soudní řád. Komentář, I. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2009, str. 307).

15. Žalobce odůvodnil potřebu zatímní úpravy poměrů tím, že žalovaná č. 2 jako jediný akcionář a Společnost se dopouští protiprávního jednání (jde o rozhodnutí žalované č. 2 o výplatě dividendy 114 406 601,46 Kč a prodej obchodního závodu Společnosti na základě smlouvy ze dne 28. 6. 2024), jejichž cílem je skryté vyvádění aktiv ze Společnosti, čemu má zabránit požadované předběžné opatření.

16. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce staví nezbytnost zásahu ze strany soudu prostřednictvím předběžného opatření na dvou skutečnostech. Pokud jde o první v předchozím bodě zmíněnou, žalobce v návrhu uvedl, že řádná účetní závěrka, v níž našlo odraz rozhodnutí žalované č. 2 o vyplacení dividendy, byla zveřejněna ve Sbírce listin již dne 20. 8. 2024. Tvrdí-li současně, že od podání žaloby sleduje veškeré záznamy ve veřejných rejstřících týkající se Společnosti, musel se o existenci příslušného rozhodnutí dozvědět minimálně 20 měsíců před podáním návrhu na nařízení předběžného opatření. Byť se existence smlouvy ze dne 28. 6. 2024 ze Sbírky listin (ve vztahu ke Společnosti) zjistit nedala, žalobce o tom, kdy se o jejím uzavření dozvěděl, nesdělil nic konkrétního vyjma lakonické poznámky, „neměl možnost zjistit dříve“. V tomto směru je třeba poukázat na to, že ani soud prvního stupně neodůvodnil, v čem spatřuje bezprostřednost hrozící újmy, a tudíž naléhavost potřeby poměry účastníků zatímně upravit. Nevysvětlil-li žalobce, proč mu v důsledku právních jednání učiněných před téměř dvěma roky začala hrozit „bezprostřední“ újma až v květnu 2026, není možné přijmout závěr o bezprostředně hrozící újmě. Nadto, mezi povinnostmi, jejíž uložení se žalobce ve vztahu k žalované č. 2 domáhal, a tvrzeným právním jednáním žalované č. 2 není souvislost. I kdyby žalovaná č. 2 nemohla nakládat s Akciemi, nic by jí nebránilo přijímat rozhodnutí, která jí jako jediné akcionářce Společnosti přísluší.

17. Protože nebyl splněn druhý z předpokladů popsáný v bodě 10 odůvodnění, odvolací soud usnesení soudu prvního stupně ve výroku I. podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření (směřující vůči žalované č. 2) zamítá.

18. Z obsahu návrhu na nařízení předběžného opatření plyne, že žalobce se domáhá nařízení předběžného opatření, kterým mají být uloženy povinnosti (zákazy) Společnosti, která není účastníkem řízení ve věci samé. Společnost je ve smyslu § 76 odst. 2 o. s. ř. třetí osobou.

19. Třetí osobě může být předběžným opatřením uložena povinnost jen tehdy, lze-li to po ní spravedlivě žádat. Uvedený požadavek je vykládán tak, že uložení povinnosti je nezbytné pro splnění povinnosti uložené účastníku řízení a jedná se o povinnost, která představuje součinnost při splnění povinnosti účastníka řízení. Jak uvedla Společnost, typickým příkladem je uložení povinnosti peněžnímu ústavu nevypláct peněžní prostředky z účtu za současného uložení povinnosti účastníku řízení zdržet se nakládání s finančními prostředky na tomto účtu. Z uvedeného vyplývá, že nezbytným předpokladem pro uložení povinnosti předběžným opatřením osobě odlišné od účastníka řízení je uložení povinnosti tomuto účastníku. V posuzované věci zákonem formulovaný požadavek splněn nebyl. Žalované č. 2 byla předběžným opatřením uložena povinnost nenakládat s Akciemi, které na ni byly převedeny smlouvou ze dne 20. 10. 2021, přičemž ke splnění této povinnosti by nepotřebovala součinnost ze strany kohokoliv, tedy ani Společnosti. A na druhé straně, povinnosti uložené Společnosti nepředstavují pouhou součinnost při splnění povinnosti uložené žalované č. 2. Právě naopak, povinnosti uložené Společnosti se týkají výhradně jejího fungování, když ji omezují v dispozici s majetkem a výrazně limitují její budoucí rozhodnutí a činnost, což po ní nelze spravedlivě požadovat. Prezentovaný názor koresponduje příkladmo se závěry plynoucími z rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9. 7. 2019, sp. zn. 8 Cmo 136/2019 a z rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 6. 4. 2021, sp. zn. 7 Cmo 89/2021 a ze dne 13. 12. 2018, sp. zn. 14 Cmo 383/2018.

20. S ohledem na shora uvedené odvolací soud podle § 220 odst. 1 o. s. ř. změnil usnesení soudu prvního stupně ve výrocích II., III. a IV. tak, že návrh na nařízení předběžného opatření (směřující vůči Společnosti) zamítl.

21. K dalším výhradám uplatněným žalovanou č. 2 a Společností v odvolání se odvolací soud pro nadbytečnost nevyjadřuje, když shora uvedené dostatečně odůvodňuje změnu usnesení soudu prvního stupně.

22. Odvolací soud si je vědom návrhu žalované č. 2 a Společnosti na uložení povinnosti žalobci složit doplatek jistoty podle § 75b odst. 1 o. s. ř., nicméně s ohledem na změnu usnesení soudu prvního stupně se tento návrh stal bezpředmětným.

23. O nákladech tohoto odvolacího řízení rozhodne soud prvního stupně v rozhodnutí, jímž se řízení končí (§ 145 a § 151 o. s. ř.).

24. O náhradě nákladů řízení vzniklých Společnosti nelze v řízení (ani tomto odvolacím) rozhodnout, neboť právo na náhradu nákladů řízení je procesním právem účastníka (§ 145 o. s. ř. a § 151 o. s. ř.), kterým Společnost není. Její ochrana spočívá v případném nároku na náhradu škody podle § 77a o. s. ř., jsou-li splněny zákonné podmínky.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. f) o. s. ř.).

Praha 14. července 2026

Mgr. Kateřina Černá
předseda senátu